

BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRÆCORVM ET ROMANORVM
TEUBNERIANA

HOSIDIVS GETA
MEDEA
CENTO VERGILIANVS

EDIDIT
R. LAMACCHIA

B. G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT

1981

Sächsische

558°

5480

Landesbibl.

ARADENHNER UNIVERSITÄT
LEIPZIG

INSTITUT FÜR
HISTORISCHES RECHT

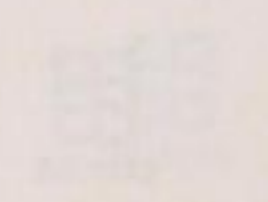
VERGLEICHENDE RECHTSLEHRE

LEIPZIG

ALBRECHT-UNIVERSITÄT
BIBLIOTHEK

SCHRIFTEN DRUCKERIE UND VERLAG

LEIPZIG

VERLAG VON
DRUCKERIE UND VERLAG

LEIPZIG

AKADEMIE DER WISSENSCHAFTEN DER DDR
ZENTRALINSTITUT
FÜR ALTE GESCHICHTE UND ARCHÄOLOGIE

BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
TEUBNERIANA

BSB B. G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT
1981

HOSIDII GETAE

MEDEA

CENTO VERGILIANVS

EDIDIT

ROSA LAMACCHIA

BSB B. G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT

1981

Hosidius Jeta

BIBLIOTHECAE TEUBNERIANAE
HVIVS TEMPORIS
REDACTOR; GÜNTHER CHRISTIAN HANSEN

P

© BSB B. G. Teubner Verlagsgesellschaft, Leipzig, 1981

1. Auflage

VLN 294 · 375/3/81 · LSV 0886

Lektor: Manfred Strümpfel

Printed in the German Democratic Republic

Gesamtherstellung: INTERDRUCK Graphischer Großbetrieb Leipzig – III/18/97

Bestell-Nr. 666 018 6

DDR 17,- M

<HOSIDII GETAE>

MEDEA

<MED.> Esto nunc Sol testis et haec mihi Terra precanti'
et Dirae ultrices' et tu, Saturnia Iuno:'
ad te confugio,' nam te dare iura loquuntur,
conubiis.' si quid pietas antiqua labores
5 respicit humanos,' nostro succurre labori,'
alma Venus,' aut quicumque oculis haec aspicias aequis.'
accipite haec meritumque malis aduertite numen.'
quid primum deserta querar?' conubia nostra
reppulit' et sparsos fraterna caede penates.'
10 quid Syrtes aut Scylla mihi, quid uasta Charybdis
profuerit' mediosque fugam tenuisse per hostis?'
improbe Amor, quid non mortalia <pectora> cogis?'
iussa aliena pati' iterumque reuoluere casus,'
ire iterum in lacrimas:' sed nullis ille mouetur
15 fletibus;' infixum stridit sub pectore uulnus.'
extinctus pudor' atque inmitis rupta tyranni
foedera' et oblitus famae melioris amantis'

HOSIDIVS GETA

20 oblitusue suae est;' lacrimae uoluuntur inanes.'
nusquam tuta fides,' uana spe lusit amantem,'
crudelis! quid, si non arua aliena domosque
ignotas peteret?' haec pro uirginitate reponit?'
heu pietas, heu prisca fides!' [et haec] captiua uidebo'
reginam thalamo cunctantem' ostroque superbo,'
haut impune quidem,' si quid mea carmina possunt!'

CHORVS COLCHIDARVM

25 <CHOR.> Rerum cui summa potestas,
precibus si flecteris ullis,
et si pietate meremur,
nostro succurre labori.
et tu, Saturnia Iuno,
30 cui uincla iugalia curae,
oculis haec aspicias aequis?
nemorum Latonia custos,
triuuis ululata per urbes,
sic nos in scepra reponis?
35 quid, o pulcherrime coniunx,
potuisti linq̄uere solam,
per tot discrimina rerum
nequiquam erepte periclis?
manet alta mente repostum,
40 quam forti pectore et armis,

MEDEA 18-60

45 quaesitas sanguine dotes.
 felix, heu nimium felix,
 dum fata deusque sinebant!
 nescis, heu perdita, necdum
 quae te dementia cepit,
 caput obiectare periclis?
 haec nos suprema manebant,
 hoc ignes araeque parabant?
 50 nostram nunc accipe mentem
 uaginaque eripe ferrum
 ferroque auerte dolorem!

CREON – MEDEA

CR. Femina, quae nostris errans in' finibus hostis,'
 flecte uiam uelis;' neque enim nescimus et urbem
 et genus' inuisum' et non innoxia uerba;'

55 hostilis facies occurrat et omina turbet.'
 MED. Nullae hic insidiae' nec tanta superbia uictis,'
 [CR.] non ea uis animo' nec sic ad proelia ueni.'
 <CR.> Non ut rere meas effugit nuntius auris'
 60 unde genus ducis' uarium et mutabile semper:'
 tu potes unanimes armare in proelia fratres'

HOSIDIVS GETA

funereasque inferre faces' et cingere flamma;
 pacem orare manu' et uertere sidera retro'
 atque odiis uersare domos.' tibi nomina mille,
 mille nocendi artes' fecundaque poenis
 65 uiscera' notumque furens quid femina possit.'
 cede locis' pelagoque uolans da uela patenti!'
 MED. Rex, genus egregium,' liceat te uoce moneri.'
 pauca tibi e multis,' quoniam est oblata facultas,'
 dicam equidem, licet arma mihi mortemque mineris:'
 70 ne pete conubiis natam!' meminisse iuuabit,'
 dissice compositam pacem,' miserere tuorum!'
 CR. Ne tantos mihi finge metus' nec omine tanto
 prosequere!' causas nequiquam nectis inanes.'
 stat sua cuique dies;' non ipsi excindere ferro
 75 caelicolae ualeant,' fati quod lege tenetur,'
 nec mea iam mutata loco sententia cedit.'
 MED. Non equidem inuideo' genero dignisque hymenaeis,'
 non iam coniugium antiquum quod prodidit oro:'
 tempus inane peto,' liceat subducere classem,'
 80 extremam hanc oro ueniam.' succurre relictae,'
 dum pelago desaeuit hiems;' miserere parentis,'
 o genitor!' et nos aliquod nomenque decusque

- gessimus: 'scis ipse neque est te fallere quicquam.'
 nunc uicti, tristes (quoniam fors omnia uersat),'
 85 submissi petimus terram' litusque rogamus
 innocuum: 'neque te ullius uiolentia uincat.'
- CR. Quid causas petis' in me exitiumque meorum?'
 quicquid id est, timeo' uatum praedicta priorum.'
 eia, age, rumpe moras: 'quo me decet usque teneri?'
- 90 MED. Quem sequimur quoue ire iubes, ubi ponere sedes?'
 CR. Ire ad conspectum cari genitoris et ora,'
 dum curae ambiguae, dum spes incerta futuri.'
- MED. Nunc scio quid sit amor!' hospitio prohibemur harenae,'
 nec spes ulla fugae,' nulla hinc exire potestas'
 95 quassataeque rates' geminique sub ubere nati'
 et glacialis hiems aquilonibus asperat undas.'
 si te nulla mouet tantae pietatis imago,'
 indulge hospitio' noctem non amplius unam,'
 hanc sine me spem ferre tui: audentior ibo.'
- 100 CR. Desine iam tandem: 'tota quod mente petisti,'
 largior,' et repetens iterumque iterumque monebo:'
 si te his adtigerit terris Aurora morantem,'
 unum pro multis dabitur caput.'

HOSIDIVS GETA

VOX DEINTVS – CHORVS

VOX
 105 O digno coniuncta uiro, dotabere, uirgo!
 ferte facis propere, thalamo deducere adorti,
 ore fauete omnes et cingite tempora ramis.
 <CHOR.> Velamus fronde per urbem
 uotisque incendimus aras.
 heu, corda oblita tuorum,
 110 uatum praedicta priorum,
 fati sortisque futurae!
 spe multum captus inani,
 mactat de more bidentis
 Phoeboque patrique Lyaeo,
 115 cui uincla iugalia curae,
 cumulatque altaria donis.
 tremere omnia uisa repente,
 fibrae apparere minaces,
 uox reddita fertur ad aures:
 120 thalamis neu crede paratis!
 funus crudele uidebis.
 carpebant membra quietem,
 animalia somnus habebat,
 ferali carmine bubo
 125 in fletum ducere uoces:
 tristis denuntiat iras.
 quae tanta insania, ciues,
 uelati tempora ramis?
 thalamo deducere adorti,

MEDEA 104-150

130 quaeso, miserescite regi!
 recubans sub tegmine fagi
 diuino carmine pastor
 uocat in certamina diuos:
 ramo frondente pependit.
 135 quae te dementia cepit,
 saxi de uertice pastor,
 diuina Palladis arte
 Phoebum superare canendo?
 raptim secat aera pinnis
 140 fugiens Minoia regna,
 ausus se credere caelo
 uitamque relinquit' in auras.
 demens uidet agmina Pentheus:
 caput a ceruice reuulsum.
 145 incensas pectore matres,
 uocat agmina saeua sororum:
 iuuenem sparsere per agros.

MEDEA - NVTRIX

MED. En, quid ago?' uulgi quae uox peruenit ad aures?'
 150 obstipui,' magnoque irarum fluctuat aestu'
 durus amor;' taedet caeli conuexa tueri.'

HOSIDIUS GETA

- quae potui, infelix! quae memē in omnia uerti,
 cui pecudum fibrae, caeli cui sidera parent,
 heu, Furiis incensa feror! stat gratia facti:
 illum ego per flammās et mille sequentia tela'
 155 per uarios casus, per tot discrimina rerum,
 eripui leto; fateor me, arma impia sumpsi.
 sed quid ego haec autem nequiquam ingrata reuoluo?
 quid loquor aut ubi sum? ictum iam foedus et omnes
 compositae leges. credo, mea uulnera restant.
 160 NVTR. Non hoc ista sibi tempus spectacula poscit,
 sed cape dicta memor, duri solacia casus,
 sensibus hic imis nostram nunc accipe mentem:
 heu, fuge crudelis terras, fuge litus auarum!
 MED. Cara mihi nutrix, claudit nos obice pontus,
 165 deest iam terra fugae, rerum pars altera adempta est.
 hac gener atque socer patriaque excedere suadet.
 NVTR. Tu ne cede malis, sed contra audentior ito
 et quocumque modo fugias <que> ferasque laborem,
 tu modo posce deos ueniam, tu munera supplex
 170 tende petens pacem causasque innecte morandi
 [MED.] carminibus: forsā miseros meliora sequuntur.
 <MED.> Nunc oblita mihi tot carmina, uox faucibus haesit;
 mens immota manet et caeco carpitur igni.
 carmina uel caelo possunt deducere lunam,

175 sistere aquam fluuiis,' deducere montibus ornos.'
 has herbas atque haec Ponto mihi lecta uenena
 ipse dedit [mihi]:' nihil ille deos, nil carmina curat.'
 NVTR. Quid struis? aut qua spe inimica in gente moraris?'
 <MED.> Aut pugnam aut aliquid iam dudum inuadere magnum,'
 180 seu uersare dolos seu certae occumbere morti.'

I A S O N – S A T E L L E S – M E D E A

IAS. Quod uotis optastis, adest:' timor omnis abesto.'
 hic domus, hic patria est,' nullum maris aequor arandum;'
 soluite corde metum' tandem tellure potiti'
 per uarios casus.' bene gestis corpora rebus
 185 procurate, uiri;' iuuat indulgere choreis.'
 SAT. Vnde tremor terris? qua ui maria alta tumescunt?'
 quid tantum Oceano properant se tingere soles?'
 nescio quid certum est:' in nubem cogitur aer.'
 aspice conuexo nutantem pondere mundum,'
 190 et fratris radiis obnoxia surgere Luna.'
 IAS. Media fert tristis sucos,' nigrisque infecta uenenis,'
 quo thalamum eripiat' atque ossibus implicet ignem.'
 fare age, quid uenias, iam <i>stine et comprime gressum.'

HOSIDIUS GETA

- MED. Ad te confugio, precibusque inflectere nostris,
 195 o dulcis coniunx, non haec sine numine diuum
 195 a eueniunt.
 tanta meae si te ceperunt taedia laudis,
 hos cape fatorum comites, his moenia quaere!
 IAS. Non fugis hinc praecipit, dum praecipitare potestas,
 iam propiore die? nescis, heu perdita, nescis
 200 nec quae te circumstent deinde pericula cernis!
 MED. Hanc quoque deserimus sedem; tibi ducitur uxor.
 cui, pater et coniunx, quondam tua dicta relinquitur?
 et sedet hoc animo, dotalis regia cordi est
 externique iterum thalami.
 205 mene fugis? hoc sum terraque marique secuta?
 hic labor extremus, longarum haec meta uiarum,
 hi nostri reditus expectatique triumphus?
 quid tua sancta fides? iterum crudelia retro
 fata uocant. tantis nequiquam erepte periculis,
 210 mene fugis? per ego has lacrimas, per si quis amatae
 tangit honos animum, per inceptos hymenaeos,
 per conubia nostra et mensas quas aduena adisti
 te precor: miserere animi non digna ferentis.
 namque aliud quid sit, quod iam implorare queamus?
 215 ipse mihi nuper Libycis tu testis in undis,

dum rauca adsiduo longe sale saxa sonabant,
 †infixure † mari' tantis surgentibus undis,
 luctantis uentos tempestatisque sonoras
 compressi et rabiem tantam caelique marisque.
 220 unius in miseri exitium' proque omnibus unum'
 obieci caput,' id sperans fore munus amanti.'
 sed quid ego' ambages et iussa exorsa' reuoluo?'
 nil super imperio moueor; sperauimus ista'
 225 tempore, quo primum' fortes ad aratra iuuenos'
 semine ab aetherio spirantis naribus ignem'
 obieci:' satis immanis dentibus hydri'
 erupit legio et campo stetit agmen aperto,'
 telorum seges et iaculis increuit acutis,'
 230 ferrea progenies duris caput extulit aruis.'
 illi inter sese magna' ui uulnera miscent'
 confixique suis telis et pectora duro
 transfossi ligno' animasque in uulnera ponunt.'
 aurum ingens coluber' seruabat in arbore ramos',

HOSIDIVS GETA

nec uisu facilis nec dictu effabilis ulli.
 235 ille manu patiens' immania terga resoluit.
 ut me conspexit,' flammantia lumina torquens'
 ceruicem inflexam posuit' somnosque petiuit.'
 si te nulla mouet tantarum gloria rerum,'
 sin absumpta salus' nec habet fortuna regressum,'
 240 si nulla est regio, miseris quam det tua coniunx,'
 i, decus, i, nostrum!' faciat te prole parentem'
 egregia interea coniunx' melioribus, opto,
 auspiciis.' possem' hinc asportare Creusam!
 spero <e>quidem mediis, si quid pia numina possunt,
 245 supplicia hausurum scopulis:' dabis, improbe, poenas,'
 quod minime reris,' rebus iam rite paratis.'
 IAS. Desine meque tuis incendere teque querellis;
 nam mihi parta quies,' nullum maris aequor arandum,'
 nec ueni, nisi fata locum sedemque dedissent.'
 250 <MED.> Heu tot incassum fusos patiere labores,'
 nec uenit in mentem' fumans sub uomere taurus,'
 iam grauior Pelias' et aena undantia flammis'
 squamosusque draco et' quaesita<e> sanguine dotes?'

- 255 <IAS.> In regnis hoc ausa tuis:
 haec loca non tauri spirante<s> naribus ignem'
 nec galea densisque uirum seges horruit hastis,'
 nec uim tela ferunt:' mitte hanc de pectore curam.'
- 260 <MED.> Nam quis te, iuuenum confidentissime, nostras
 iussit adire domos?' pelagine erroribus actus'
 an fratris miseri letum ut crudele uideres?'
- IAS. Siue errore uiae seu tempestatibus acti,'
 quis deus in fraudem,' quae <te> dementia cepit'
 commaculare manus,' fraterna caede penates?'
 aut ego tela dedi' aut uitam committere uentis'
 265 hortati sumus?' quae dura potentia nostra?'
- MED. Nil nostri miserere,' nihil mea carmina curas?'
 efficiam posthac ne quemquam uoce laccessas,'
 nec dulcis natos Veneris nec praemia noris.'
- IAS. Quid causas petis' et inrita iurgia iactas?'
 270 iamque uale,' melior quoniam pars acta diei est.'
- MED. Vtere sorte tua,' susceptum perface munus.'
- IAS. Nunc iter ad regem nobis;' quod te adloquor hoc est.'

HOSIDIVS GETA

MED.

275 Num fletu ingemuit nostro' aut miseratus amanti?'
 et dubitamus adhuc?' lacrimantem et multa uolentem
 dicere deseruit' rapidusque in tecta recessit.'
 quid labor aut benefacta iuuant?' mea tristia facta'
 fessa iacent.' ubi nunc nobis deus ille magister'
 et Furiis agitatus amor et conscia uirtus?'
 280 nam quid dissimulo aut quid me ad maiora reseruo?'
 stat casus renouare omnis,' [et] dare lintea retro,'
 rursus et' casus abies uisura marinos'
 te sine, frater, erit.' quod si mea numina non sunt,'
 flectere si nequeo superos, Acheronta mouebo!'

CHORVS

285 <CHOR.> Dictis exarsit in iras
 insani Martis amore,
 Poenorum qualis in aruis
 uenantum saepta corona,
 fulua ceruice leaena;
 290 qualis mala gramina pastus,
 tractu se colligit anguis,
 tumidum quem bruma tegebat:
 caput altum in proelia tollit,
 linguis micat ore trisuleis;

293 a <qualis * * *>
 furiis agitatus Orestes
 295 armatam facibus matrem
 ardens agit aequore toto
 patri<a>s<que> obtruncat ad aras;
 furit ululata per urbem
 300 qualis' trieterica Baccho
 inter deserta ferarum,
 palla subcincta cruenta,
 uocat agmina saeua sororum;
 qualis philomela sub umbra,
 305 pectus signata cruentum,
 late loca questibus implet,
 maerens' miserabile carmen,
 cantu solata laborem;
 307 a <qualis' miserabilis Orpheus>
 grauius pro coniuge saeuit
 deserti ad Strymonis undam:
 310 te solo in litore secum
 anima fugiente uocabat,
 scirent si ignoscere Manes.

NVNTIVS - CHORVS

NVNT. Quo feror? unde abii?' <rumpit> pauor, ossaque et artus'
 perfudit toto proruptus corpore sudor,'

- 315 genua labant, <gelidus>' oculos stupor urget inertis'
 arrectaeque horrore comae et uox faucibus haesit.'
- C<HO>R. Quo res summa loco?' unde haec tam clara repente
 tempestat' sine more furit?' maria omnia caelo
 miscuit,' ingeminant a ruptis nubibus ignes.'
- 320 fare mihi atque' haec edissere uera roganti.'
- N<VNT>. Aedibus in mediis' quaeque ipse miserrima uidi'
 (horresco referens):' palla subcincta cruenta'
 in medioque focos,' nocturnas inchoat aras'
 intenditque locum sertis et fronde coronat
- 325 funerea', crinem uittis innexa cruentis,'
 unum exuta pedem uinclis, in ueste recincta,'
 spargens umida mella soporiferumque papauer;
 sparserat et latices simulatos fontis Auerni,'
 sanguineam uoluens aciem' manibusque cruentis'
- 330 pro molli uiola' casiaque crocoque rubenti
 urit odoratam nocturno in lumine cedrum'
 scillamque elleborosque grauis' et sulphura uiua'
 obscuris uera inuoluens' lacrimisque coactis'

335 uoce uocans Hecaten' et non memorabile numen'
 ferro accincta uocat.'
 haec effata silet,' oculis micat acribus ignem'
 exspectans quae signa ferant,' haud ignara futuri.'
 eripiunt subito nubes caelumque diemque'
 et tremefacta solo tellus,' micat ignibus aether.'
 340 continuo auditaē uoces uagitus et ingens;
 uisus adesse pedum sonitus' et saeua sonare
 uerbera;' uisaeque canes ululare per umbras
 aduentante dea,' refluit<que> exterritus amnis'
 et puidae matres pressere ad pectora natos.'
 345 exhinc Gorgoneis Allecto infecta uenenis'
 exsurgitque facem adtollens atque intonat ore:
 'respice ad haec; adsum dirarum ab sede sororum,
 bella manu letumque gero.'
 talia †cernentem tandem † sic orsa uicissim:
 350 'uenisti tandem,' mecum partire laborem,
 tu, dea, tu praesens' animis inlabere nostris.'
 dissice compositam pacem, sere crimina belli
 (namque potes),' colui uestros si semper honores.'
 talibus Allecto dictis exarsit in iram'
 355 horrendum stridens' rabidoque haec addidit ore:'

HOSIDIVS GETA

'o germana mihi,' mitte hanc de pectore curam,
nunc si bellare paras,' et luctu miscere hymenaeos'
funereasque inferre faces' et cingere flamma,
quicquid in arte mea possum,' meminisse necesse est'
360 quantum ignes animaeque ualent; absiste precando.'
dixerat:' adtollens stridentis anguibus alas,
ardentis dare uisa faces' super ardua linquens.'
illa dolos' operi flammisque sequacibus iras'
iungebat,' et duplicem gemmis auroque coronam'
365 consertam' squamis serpentum;' flamma uolantem'
implicat' inuoluitque domum caligine caeca,
prospectum eripiens oculis;' mihi frigidus horror'
membra quatit gelidusque coit formidine sanguis:'
improuisum aspris ueluti qui sentibus anguem'
370 aut uidet aut uidisse putat,' metuensque pericli
incipit effari' nec uox aut uerba sequuntur.'
idque audire sat est;' quo me decet usque teneri?'
uadite et haec regi[na] memores mandata referte.'

NVTRIX – MEDEA

NVTR. Hoc habet, haec melior magnis data uictima diuis.'
375 talia coniugia et talis celebrent hymenaeos!'

MED. Tu secreta pyram, natorum maxima nutrix,
 erige tuque ipsa pia tege tempora uitta,
 uerbenasque adole pinguis nigrumque bitumen.
 sacra Ioui Stygio, quae rite incepta parau,
 380 perficere est animus finemque imponere curis.
 NVTR. Discessere omnes medii spatiumque dedere.

MEDEA – FILII – VMBRA ABSYRTI

MED. Heu stirpem inuisam et fatis contraria nostris!
 huc ades, o formose puer, qui spiritus illi!
 sic oculos, sic ille manus, sic ora ferebat!
 385 perfidus! et cuperem ipse parens spectator adesset.

FIL. Parce pias scelerare manus! aut quo tibi nostri
 pulsus amor? si iuris materni cura remordet,
 natis parce tuis! aut nos rape in omnia tecum!
 quo res cumque cadunt, unum et commune periculum.

390 <ABS.> Aspice nos! adsum dirarum ab sede sororum,
 infelix simulacrum, laniatum corpore toto:
 [MED.] quid dubitas? audendem dextra, nunc ipsa uocat res.
 auctor ego audendi, fecundum concute pectus.
 si concessa peto, si poenas ore reposco,
 395 nullum in caede nefas: amor non talia curat.

HOSIDIVS GETA

FIL. Hostis amare, quid increpitas' mea tristia fata?'

MED. Suggere tela mihi' finemque impone labori!
sanguine quaerendi reditus.'

FIL. Nec te noster amor' pietas nec mitigat ulla,
400 nec uenit in mentem' natorum sanguine matrem
commaculare manus?' nostri tibi cura recessit'
et matri praereptus amor?'

MED. Crimen amor uestrum' spretaeque iniuria formae'
his mersere malis.' fratrem ne desere frater.'
405 poenarum exhaustum satis est, uia facta per hostis'
et genus inuisum' dextra sub Tartara misi.'
iamiam nulla mora est' currus agitare uolantis.'

IASON – NVNTIUS – MEDEA EX ALTO

IAS. Ei mihi, quid tanto turbantur moenia luctu?
quaecumque est fortuna, mea est;' quid denique restat?
410 dic age, namque mihi fallax haut ante repertus.'

NVNT. En perfecta tibi' promissa coniugis arte
munera!' ingentem luctum ne quaere tuorum.'
sed si tantus amor' menti, si tanta cupido est,'
expediam dictis et te tua fata docebo.'
415 conspectu in medio,' cum dona imponeret aris,'
(ah, uirgo infelix!)' oculos deiecta decoros,'
undique conueniunt' per limina laeta frequentes'
matres atque uiri 'cumulantque altaria donis.'

420 religione patrum' biforem dat tibia cantum,
 cum subito dictuque oritur mirabile monstrum.'
 ecce leuis summo' descendere corpore pestis'
 incipit' ac totis Vulcanum spargere tectis,
 regalisque accensa comas, accensa coronam;
 425 membra sequebantur,' artus sacer ignis edebat.'
 diffugiunt comites,' et quae sibi quisque timebat,'
 tecta metu petiere' et sicubi concaua furtim
 saxa petunt,' furit immissis Vulcanus habenis.'
 nec uires heroum infusaque flumina prosunt'
 430 quaesitaeque nocent artes,' miserabile' dictu!
 illa autem' per populos' aditumque per auia quaerit'
 arte noua speculata locum' paribusque reuinxit
 serpentum spiris uentosasque addidit alas,
 ense leuis nudo,' perfusos sanguine currus.'
 IAS. Quo sequar? aut' quid iam misero mihi denique restat?'
 435 me, me, adsum qui feci,' in me omnia tela
 conicite,' hanc animam quocumque absumite leto!
 funeris heu tibi causa fui;' dux femina facti!
 MED. Huc geminas nunc flecte acies' et conde sepulchro'
 440 corpora natorum,' cape dona extrema tuorum.'
 et tumulum facite et tumulo super addite carmen:

HOSIDIUS GETA

saeuus amor docuit natorum sanguine matrem
 commaculare manus,' et luctu[m] miscere hymenaeos.'
 <IAS.> Te super aetherias errare licentius auras,'
 [IAS.] crudelis mater!' tanton me crimine dignum
 445 duxisti et' patrios foedasti funere uultus?'
 arma, uiri, ferte arma,' date tela, ascendite muros!'
 MED. Quo moriture ruis? thalamos ne desere pactos!'
 hortator scelerum,' nostram nunc accipe mentem:'
 siue animo siue arte uales,' [opta ardua pinnis
 450 astra sequi]' et si adeo dotalis regia cordi est
 ***** 'nostrasne euadere, demens,
 sperasti te posse manus?' opta ardua pinnis
 astra sequi clausumque caua te condere terra'
 et famam exstingui ueterum sic posse malorum.'
 455 haec uia sola fuit,' haec nos suprema manebat
 exitiis positura modum.'
 sat fatis Venerique datum est:' feror exul in altum'
 germanum fugiens' et non felicia tela'
 ultra anni solisque uias.' quid denique restat?'
 460 et longum, formose, uale,' et quisquis amores
 aut metuet dulces aut experietur amaros.

Hinweise

Signatur 55. 8° 5480	Stok B2
-------------------------	------------

RS

Bub

AK

Titelaufn.

AKB

Rei

27.9.

FK

1 Lat. Lit. 25.9. M

Blo K

Bild K

SWK

Sonderstandort

Signum

Ausleiher-
vermerk

55. 8° 5480
ENTSAUERT
PAL 03/2012

SLUB DRESDEN

3 1546882